

POSELSTWO POLSKIE

w Paryżu

- ATTACHE WOJSKOWY -

8569 J4K
Paryż, dnia 10 marca 1922 r.

- EWOLUCJA DOKTRYNY WOJSKOWEJ FRANCUSKIEJ -

Komentarz do: "Instruction sur l'emploi tact. des gr. Unites".

Wydana w ubiegłym miesiącu "Instruction sur l'emploi tactique des Grandes Unites", krańcowo różna od pojęć z przed r. 1914, wykazuje również znaczną ewolucję poglądów w stosunku do systemów z lat 1919 -20.

Różnice podstawowe ujawniają się w usunięciu terminu "wojny pozycyjnej", oraz w powrocie przynajmniej częściowym i warunkowym do zagadnień wojny ruchomej. Przy znanej ostrożności francuskiej i powściągliwości do wprowadzania zmian w oficjalnych regulaminach, zmiany te występują w tekście "instrukcji" w formie oględnej.

Natomiast w programie nauczania wojskowego, poglądach kierowników armji i pracach Sztabu, ewolucja ta idzie już dziś znacznie dalej.

I tak np., gdy w ostatnim okresie wojny rolę piechoty ograniczano do "zajmowania, organizowania i obrony" terenu po ataku artylerji i czołgów - instrukcja mówi już o zdobywaniu po przygotowaniu i przy poparciu artylerji, a tematem studjów i prac szkolnych jest nawet atak piechoty bez poparcia artylerji, ograniczony oczywiście do szczególnych wypadków i lokalnych romiarów.

.....
PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Jest to jeden z przykładów, których cały szereg występuje w instrukcji.

Ta ewolucja pojęć nie ogarnia jednak wszystkich szczebli hierarchii wojskowej. Wedle niej pracuje kilku najwyższych kierowników armii (m.i.gen.Debeney, generalny inspektor Szkół - istotny twórca instrukcji) i najmłodsze kadry sztabu, wychowankowie ostatnich promocji Szkoły Wojennej.

Gros starszych oficerów, nawet między profesorami szkoły wojennej, przyjmując lojalnie oficjalny tekst regulaminów, w poglądach swych, jest nadal pod wrażeniem specjalnych form walki, wytworzonych w końcowym okresie wielkiej wojny.

Przy równoczesnej obserwacji całości obecnych prac wojskowych francuskich, a więc w pierwszej linii prac organizacyjnych, nasuwają się następujące uwagi, znajdujące potwierdzenie w całym szeregu zjawisk.

Twórcy instrukcji wychodzą z założenia że postęp strategii i taktyki wynika z postępu w dziedzinie uzbrojenia i na tem opierają cały system. Jest to zresztą zgodne z podstawową zasadą większości prac naukowych i historyczno-wojskowych francuskich.

Natomiast wnioski nie są oparte o zmianę systemu organizacji armii, która dokonywuje się obecnie we Francji w szerokiej mierze, nie ze względu na ewolucję pojęć operacyjnych, lecz z przyczyn natury politycznej, socjalnej i ekonomicznej.

Kierunek pojęć strategicznych i taktycznych wchodzi w rozbieżność, a w niektórych dziedzinach wprost w sprzeczność z równoczesnymi programami organizacji armii i służby wojskowej.

